

Met de steun van VKW en VKW Limburg

Laat ons ondernemen !

De ondernemers in ons land worden, net als alle andere maatschappelijke groepen, geconfronteerd met de gevolgen van de diepe economische crisis. Het is hun roeping om te investeren, om banen en welvaart te scheppen, maar ook om competitief te zijn in een internationale en globale omgeving. Ondernemers nemen risico's, persoonlijke risico's, daarbij hoort ook het risico om te mislukken. En dat is in deze moeilijke tijden meer dan normaal het geval. Elk ontslag, elke inkrimping is voor de ondernemer een verlies en een nederlaag.

We voelen ons in de steek gelaten wanneer we bestempeld worden als de oorzaak van alles wat fout gaat: werkloosheid, fraude, gebrek aan vorming en innovatie,... nochtans is het tegendeel waar. Wij zijn geen deel van het probleem, maar een belangrijk deel van de oplossing. De ondernemers van dit land hebben hun buik vol van de culpabilisering. Trop is teveel!

Onze economie moet zich voorbereiden op de toekomst. We moeten de moed hebben om over de crisis heen te kijken en om ons voor te bereiden om in de beste omstandigheden deel te nemen aan het herstel wanneer dat zich aandient. Wij willen investeren in innovatie, in vorming van goed opgeleide werknemers, in arbeidsplaatsen. Op deze manier zullen we welvaart creëren. Dit kan evenwel alleen in een ondernemersvriendelijk klimaat.

Daarom geven de ondernemers, via de organisaties die hen vertegenwoordigen, een krachtig signaal naar de overheid en de vakbonden: indien we onze welvaart, en dus de financiering van de sociale zekerheid, willen vrijwaren, laat ons dan de ruimte om te ondernemen!

Daartoe moeten de volgende noodzakelijke voorwaarden dringend worden gerealiseerd:

1

Dringend nood aan een concurrentieagenda

Het vrijwaren van de concurrentiekracht van onze bedrijven is van vitaal belang. Wij vragen om daar in 2010 absolute prioriteit aan te geven. Vandaag meer dan ooit verschijnen onze ondernemingen met enkele zware handicaps aan de start in de concurrentiestrijd met andere landen. Slagen we er niet in deze handicaps weg te werken, dan betekent dat onvermijdelijk dat ze de strijd steeds vaker zullen verliezen en dat onze bedrijven niet de ruimte zullen hebben om jobs te creëren eens de economie opnieuw aantrekt. En zonder de creatie van jobs - en dus inkomens - voor de mensen staat onze welvaart zwaar onder druk.

Jobs - en dus de inkomens van werknemers - kunnen er maar komen als onze bedrijven beter uit de hoek komen dan hun buitenlandse concurrenten. Hoe men het ook draait of keert, een zeer belangrijk aspect van het concurrentievermogen van bedrijven bestaat in het verminderen of vermijden van kosten, direct of indirect. De loonkosten zijn gemiddeld 11% hoger dan in onze buurlanden Nederland, Frankrijk en Duitsland. Het structureel mechanisme van de automatische indexering is hier niet vreemd aan. België heeft de hoogste lasten op midden- en hoge lonen. Snel stijgende supplementen op onze energiefactuur vergroten nog die handicap. Automatische uitgavenmechanismen die verder gaan dan de economische groei toelaat, zorgen voor een opwaartse fiscale en parafiscale druk. Maar ook onrechtstreeks komt de concurrentiepositie van

onze kmo's en grotere ondernemingen onder druk te staan. Ondanks de crisis zijn er nog steeds 60.000 openstaande vacatures terwijl we een weinig activerend werkloosheidsstelsel kennen. Daarbovenop bemoeilijkt de ongeremde wildgroei van verlostelsels de arbeidsorganisatie in onze bedrijven. Voorts fruikt het huidige vergunningsbeleid de economische dynamiek.

De nood om structureel bij te sturen wordt steeds groter. Het laatste rapport van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven omtrent het concurrentievermogen van onze economie heeft meermaals de vinger op de wonde gelegd. Er moet een agenda, een roadmap opgesteld worden om bovenstaande handicaps weg te werken, om onze zwakke punten weg te werken en de sterke punten van ons systeem te versterken.

Eind 2010 moeten de sociale partners in ons land een nieuw interprofessioneel akkoord sluiten. Dat akkoord moet toekomstgericht zijn en mee een uitweg uit de crisis garanderen. Elke directe of indirecte lastenverhoging, elke vorm van bijkomende administratieve rompslomp, elke uitbreiding van bestaande of de invoering van nieuwe rechten op afwezigheid zal afbreuk doen aan onze concurrentiepositie en dus aan de werkgelegenheid. En dat is voor ons niet aanvaardbaar. Stappen in die richting zullen het interprofessioneel overleg aan het eind van dit jaar onvermijdelijk op de knippen doen lopen!

2

Dringend nood aan diepgaande structurele hervormingen

Innoveren betekent ook hervormen. Hervormen met visie, niet gericht op de korte termijn, maar om onze maatschappij voor te bereiden op de postcrisisperiode.

Arbeiders-bedienden

De uitgangspunten zijn klaar en duidelijk: geen verzwarend van de concurrentiehandicap van onze ondernemingen, een soepeler werkende arbeidsmarkt aangepast aan de noden van de 21ste eeuw, een gefaseerde aanpak om te komen tot een eenheidsstatuut,...

De wil om tot een overlegde oplossing te komen, blijft aanwezig. De gebeurtenissen van de voorbije maanden tonen echter aan dat er **eerst een oplossing voor het ontslagrecht** moet komen. Voor de werkgevers moet het nieuwe ontslagrecht voor alle werknemers in dit land identiek worden en bestaan uit **drie onderdelen: (1) een opzeggingstermijn van een aantal weken per vijf dienstjaren, (2) een netto-ontslagpremie zonder fiscale en parafiscale lasten, en (3) een sterk activerend werkloosheidsregime waarin ontslagenen zo snel mogelijk begeleid worden naar een nieuwe job eens ze werkloos worden.**

Nationale Pensioenconferentie

De tijd van nadenken en reflectie hebben we gehad, de tijd van handelen is aangebroken. Met een werkgelegenheidsgraad van slechts 62% (!) is onze welvaartsstaat in gevaar. Een grondige hervorming van het pensioenstelsel waarbij rekening wordt gehouden met de toegenomen levensverwachting is onontbeerlijk. Maar ook de periode vóór het pensioen dient drastisch bijgeschaafd te worden. Door allerlei regelingen van volledige of gedeeltelijke vervroegde uittrede is het vanaf de leeftijd van 55 jaar vaak lonender niet te werken dan wel te werken. Dit moet omgekeerd worden.

De werkgevers vragen dat de Eerste minister, samen met de minister van Pensioenen, snel de Pensioenconferentie afrondt om tijdig met de sociale partners een Eindeloopbaan- en Pensioenpact te kunnen sluiten.

Innovatie en Greening the Economy

Samen met de regionale overheden moet alles ingezet worden op een vernieuwing van ons productie-, consumptie-, investerings- en mobiliteitssysteem. Innovatie op het vlak van de bouw, productieprocessen,

vervoersmodi,... moet aangemoedigd worden. Een Green Bank die voor ecologisch verantwoorde projecten in de nodige financiering voorziet, kan in dit verhaal een centrale rol vervullen.

De werkgevers zijn bereid om in dit overleg met de overheid al hun knowhow in te brengen opdat de komende jaren bv. energie-efficiënter kan geproduceerd en gebouwd worden.

Visies en plannen voor de transformatie en vergroening van de economie liggen voor. Nu komt het erop aan ze te implementeren en vooral beter te weerspiegelen in de budgettaire keuzes.

De bovenstaande invalshoeken moeten ertoe leiden dat de Belgische ondernemers de komende jaren opnieuw marktaandeelen kunnen terugwinnen. De voorbije jaren verloor onze economie immers à rato van 2% per jaar marktaandeelen in het buitenland. De Duitse economie daarentegen won marktaandeelen.

Er is geen plaats voor fatalisme: noch voor Europa, noch voor ons land, noch voor onze gewesten!

Integendeel, laat toe dat onze werkgevers ambitieus ondernemen. We willen bouwen aan een land dat morgen opnieuw investeringen en talent aanzuigt. Wij willen mee bouwen aan de toekomst van ons land, vanuit onze sterkte, niet vanuit onze zwakte. Wij willen meer dan ooit internationaal doorbreken. Willen we daarvoor de nodige troeven in handen hebben, dan is het nú dringend tijd voor actie!

Onderteken de petitie op
www.laatonsondernemen.be